

06.04.2020

5500/S/8291/20

Asia:

- 1 ESITUTKINTALAIN 3:3.2 TARKOITTAMA SELVITYS
KE 18.03.2020
HELSINKI

Tapahtuma-aika: KE 18.03.2020
Paikkakunta: HELSINKI

Tapauspäätös:

ASIA: 1 02.04.2020 SILEN, MARKKU
RIKOSKOMISARIO

Asiassa ei ole syytä epäillä rikosta, esitutkintaa ei toimiteta
Tutkinta päätetty.
ETL 3:3.1

Perustelu ja sovellettavat
lainkohdat: Tutkinnanjohtajan päätös esitutkinnan toimittamatta jättämisestä

Esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muuten on syytä epäillä, että rikos on tehty. (Esitutkintalaki 3 luku 3 § 1 momentti)

Tutkinnanjohtaja päättää tarvittaessa siitä, toimitetaanko esitutkinta, ja päätöksen tekemiseen mahdollisesti tarvittavien seikkojen selvittämisestä. Asian selvittämiseksi tarpeellisiin esitutkintatoimenpiteisiin saadaan ryhtyä ennen tutkinnanjohtajan päätöstä. (Esitutkintalaki 3 luku 3 § 3 momentti)

Esitutkintalain 3 luvun 3 §:n mukaan esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muuten on syytä epäillä, että rikos on tehty. Rikosta on syytä epäillä, kun asioita huolellisesti harkitseva ihminen havaintojensa perusteella päätyy tällaiseen tulokseen (HE 14/1985). Pelkkä väite rikoksen tapahtumisesta ei riitä esitutkinnan aloittamiseen, vaan väitteen tueksi tarvitaan perusteltu epäily rikoksen tapahtumisesta (AOKA:n ratkaisut 1002/1/1997, 1227/1/1998 ja HE 222/2010 vp, s. 177).

Tutkintakynnyksen ylittyminen edellyttää, että asiassa on saatavissa myös muuta, ulkopuolista selvitystä kuin tutkintapyyntö tekijän oma käsitys rikosepäilystä (AOKA:n ratkaisu 604/1/1999). Epäilyllä pitää olla syynsä, minkä vuoksi epäilyn tueksi on oltava jotakin konkreettista selvitystä. Jos konkreettista epäilyä ei poliisin käsityksen mukaan ole, esitutkintaa ei saa aloittaa. Pelkkä asianomistajan subjektiiviseen käsitykseen perustuva väite rikoksesta vailla muuta näyttöä väitteen tueksi ei siten riitä esitutkinnan aloittamiseen (AOA:n ratkaisu 1048/4/07). Esitutkinnan aloittamisharkinnassa on huomioitava, että esitutkinnan tarkoituksena on nimenomaan rikosten tutkiminen, eikä mahdollisten muiden erimielisyyksien selvittäminen. Esitutkinnan aloittamispäätökselle on voitava esittää asianmukaiset konkreettiset perusteet. (HE 222/2010 vp, s. 177)

Tapahtuma

Jaana Kavonius on lähettänyt 18.3.2020 kymmenille vastaanottajille sähköpostin, jossa hän esittää erinäisiä Helsingin käräjäoikeuden laamanni

06.04.2020

5500/S/8291/20

Tuomas Nurmen menettelyyn kohdistuvia rikosväitteitä. Kavoniuksen kirjelmään sisällytetyt väitteet rikoksesta kohdistuvat keskeisiltä osin siihen, että hän katsoo laamanni Nurmen menettelleen virheellisesti sallimalla Helsingin käräjäoikeudessa järjestettävän istuntoja huomioimatta hallituksen linjaamia yli 10 hengen yleisötilaisuuksia koskevia kokoontumisrajoituksia. Tätä tutkintapyyntöä pääväitettä on lisäksi täydennetty vaikeasti jäsentyvällä väitteellä laamanni Nurmen roolista ilmeisestikin rikoskumppanina ja avunantajana jossakin laajemmassa käräjäoikeuden tuomitsemistoiminnan kautta harjoitettavassa rikoshyödyn tavoittelussa. Tutkintapyyntönsään Kavonius käyttää laamanni Nurmesta muun muassa ilmaisuja "koronakatiska", "tautikatiska", "vaarallinen idiootti" ja "oikeuslaitoksen Jari Aarnio".

Päätös

Asiassa ei ole syytä epäillä rikosta. Asiassa ei toimiteta esitutkintaa.

Päätöksen perustelu

Asiassa on toimitettu esitutkintalain 3:3.2 §:ssä tarkoitettu esiselvitys ja arvioitu esitutkinnan aloittamisen edellytyksiä. Jaana Kavoniuksen sähköpostiviesti antaa riittävät laadulliset ja määrälliset edellytykset arvioida esitutkinnan aloittamisedellytyksiä, eikä asiassa ole ollut tarpeen pyytää selvitystä Kavoniukselta tai muiltakaan tahoilta.

Asiassa on riidatonta, että Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 17.3.2020 päätöksellään (ESAVI/8999/2020) kieltänyt tartuntatautilain 58 §:n 1 momentin nojalla toimialueensa kuntien alueella kaikki sisä- ja ulkotiloissa järjestettävät yleisötilaisuudet ja yleiset kokoukset, joihin osallistuu yli 10 henkilöä. Päätös on korvannut Etelä-Suomen aluehallintoviraston 13.3.2020 antaman tartuntatautilain 58 §:n mukaisen päätöksen (ESAVI/8694/2020), jonka mukaan Etelä-Suomen aluehallintovirasto on puolestaan kieltänyt tartuntatautilain 58 §:n 1 momentin nojalla toimialueensa kuntien alueella kaikki sisä- ja ulkotiloissa järjestettävät yleisötilaisuudet ja yleiset kokoukset, joihin osallistuu yli 500 henkilöä.

Päätöksistä ilmenee, että niiden tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä siitä, kun ilmoitus päätöksen nähtäville asettamisesta on julkaistu aluehallintoviraston verkkosivulla.

Kavoniuksen sähköpostissaan Helsingin käräjäoikeuden laamanni Nurmeen kohdistaman pääväitteen osalta on siten keskeistä arvioida, voidaanko Helsingin käräjäoikeudessa järjestettäviä istuntoja pitää sellaisina Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksessä tarkoitettavina yleisötilaisuuksina tai yleisinä kokouksina, joihin sovelletaan päätöksessä määrättyä 10 henkilön enimmäisrajoitusta. Kyse on näin ollen siitä, onko aluehallintoviraston päätös sellainen myös Helsingin käräjäoikeutta koskeva virkatoiminnassa noudatettava määräys, jonka rikkominen voi olla rangaistavaa virkavelvollisuuden rikkomisena.

Rikoslain 40 luvun 9 §:n nojalla virkavelvollisuuden rikkomiseen syyllistyy virkamies, joka virkaansa toimittaessaan tahallaan muulla kuin rikoslain 40 luvussa tai 11 luvun 9 a §:ssä säädetyllä tavalla rikkoo virkatoiminnassa

noudatettaviin säännöksiin tai määräyksiin perustuvan virkavelvollisuutensa, eikä teko huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus ja muut tekoon liittyvät seikat ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen.

Sekä yleinen kokous että yleisötilaisuus on määritelty kokoontumislaisissa (530/1999).

Yleinen kokous on määritelty kokoontumislain 2 §:n 2 momentissa, jonka mukaan "[y]leisellä kokouksella tarkoitetaan tässä laissa mielenosoitusta tai muuta kokoontumisvapauden käyttämiseksi järjestettyä tilaisuutta, johon muutkin kuin nimenomaisesti kutsutut voivat osallistua tai jota he voivat seurata. Yleisenä kokouksena ei kuitenkaan pidetä sellaista mielenosoitusta, joka on tarkoitettu ainoastaan yksittäisten henkilöiden mielipiteen ilmaisemista varten".

Yleisötilaisuus on määritelty kokoontumislain 2 §:n 3 momentissa, jonka mukaan "[y]leisötilaisuudella tarkoitetaan tässä laissa yleisölle avoimia huvitilaisuuksia, kilpailuja, näytöksiä ja muita niihin rinnastettavia tilaisuuksia, joita ei ole pidettävä yleisinä kokouksina. Jos tilaisuuteen osallistuminen edellyttää kutsua tai määrätyn yhteisön jäsenyyttä, sovelletaan siihen tämän lain säännöksiä yleisötilaisuudesta, jollei tilaisuutta osanottajien lukumäärän, tilaisuuden laadun tai muiden erityisten syiden perusteella voida pitää luonteeltaan yksityisenä".

Kokoontumislain 2 §:n 4 momentti sisältää kuitenkin merkittävän soveltamisalan rajoituksen, jonka mukaan kokoontumislakia ei sovelleta julkisyhteisöjen järjestämiin virallisiin tilaisuuksiin eikä uskonnollisten yhdyskuntien tunnusomaiseen toimintaan kuuluviin tilaisuuksiin, jotka järjestetään julkista uskonnonharjoitusta varten yhdyskunnan omissa tai niitä vastaavissa tiloissa. Soveltamisalan rajoituslausekkeella julkisyhteisöjen viralliset tilaisuudet on siten nimenomaisesti jätetty kokoontumislain soveltamisalan ja yleisötilaisuuden määritelmän ulkopuolelle. Käräjäoikeuden istuntoja voidaan pitää sellaisina julkisyhteisön virallisina tilaisuuksina, joihin ei siten ainakaan normaalisti sovelleta kokoontumislakia tai sen yleisötilaisuuden määritelmää.

Asiassa on kuitenkin osaltaan merkitystä tulkinnalla siitä, muuttuuko kokoontumislain mukainen yleisötilaisuuden tai yleisen kokouksen määritelmä silloin, kun aluehallintovirasto antaa tartuntatautilakiin perustuvia rajoitusmääräyksiä.

Helsingin käräjäoikeus on julkaissut koronavirusepidemiaa koskevan tiedotteen 19.3.2020

(https://oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index/tiedotteet/2020/03/tiedotekoronaviruksestaaiheutuuraajoitteitatuomioistuintoimintaan_0.html)

Jo sovittujen istuntojen osalta tiedotteessa todetaan, että "[v]almiuslain nojalla määrätyn poikkeustilan aikana ihmisiä on kehoitettu mahdollisuuksien mukaan jäämään kotiin ja hoitamaan työ- ja muita velvoitteita etäyhteyksin. Julkisia kokoontumisia on rajoitettu ja suositeltu välttämään esimerkiksi julkisia kulkuvälineitä. Tässä tilanteessa käräjäoikeuden istunnot pyritään järjestämään mahdollisuuksien mukaan niin, että niihin voi osallistua etäyhteyksin. Mikäli tämä ei ole mahdollista, muut kuin kiireelliset pakkokeinoasiat ja sellaiset rikosasiat, joissa on tutkintavankeudessa olevia vastaajia, joudutaan

peruuttamaan. Tämä tarkoittaa, että istunto siirtyy myöhempään ajankohtaan".

Tiedotteen perusteella Helsingin kärjäoikeus on perunut kaikki muut kuin kiireettömiä pakkokeinoja sekä tutkintavankeudessa olevia vastaajia koskevien rikosasioiden käsittelyn, mikäli niiden käsittelyä ei kyetä toteuttamaan etäyhteyksin. Tältä osin tiedotteesta voidaan päätellä Helsingin kärjäoikeuden tulkinneen, ettei Etelä-Suomen aluehallintoviraston määräys varsinaisesti koske kärjäoikeudessa järjestettäviä istuntoja, vaikkakin se on pyrkinyt käytännön mahdollisuuksien rajoissa mukauttamaan päivittäistoimintansa vastaamaan aluehallintoviraston rajoittamismääräyksiä.

Rikosoikeudellisen virkavastuun kohteena on sellainen käyttäytyminen ja menettely, jolla virkamies rikkoo sellaista säännökseen tai määräykseen sisältyvää normia, johon virkatehtävä ja virkavelvollisuus perustuvat, ja jota virkamies on velvollinen virkatoiminnassaan noudattamaan. Säännös ei ulota virkavelvollisuuden rikkomisen rangaistavuutta sellaisiin yleisluontoisiin ja enemminkin viranhoitoon liittyviin laadullisiin velvollisuuksiin, joiden perusteina on esimerkiksi hyvä hallintotapa, virkamiesmoraali taikka viran tai tehtävän laadukas hoitaminen. (HE 58/1988 vp, s. 65; Rautio, Ilkka 2018 teoksessa Lappi-Seppälä ym.: Rikosoikeus 2018.) Virkavelvollisuuden rikkomisen tunnusmerkistö on siis sikäli avoin ja joustava, että teon rangaistavuus määräytyy kussakin tilanteessa noudatettavien virkavelvollisuuksien ja virkamiehen konkreettisten tehtävien perusteella. (Mäenpää, Olli: Yleinen hallinto-oikeus 2017, s. 444.) Rikosoikeudellinen virkavastuu ei voi lähtökohtaisesti perustua hallinnon ohjeisiin.

Päätöksentekijöiden virkavastuuta arvioitaessa on erikseen muistettava harkintavallan merkitys virkavastuun rajoitusperusteena. Virkamiehellä on päätöksenteossaan tietty harkintavalta soveltaa lakia ja muita päätöksentekoa ohjaavia säännöksiä. Kysymys voi olla oikeudesta ratkaista, mikä on asiassa tarkoituksenmukaista tai siitä, että säädökset edellyttävät tulkintaa ja soveltamista yksittäistapauksessa. Virkamiehen harkintavaltansa rajoissa tekemiä ratkaisuja ei voi pitää virkavelvollisuuden vastaisina. Ratkaisu, jota esitettyjen perustelujenkin valossa voidaan pitää huonona, ei välttämättä osoita asianomaisen päätöksentekijän rikkoneen virkavelvollisuuttaan. (Rautio, Ilkka 2009, s. 1132 teoksessa Lappi-Seppälä ym.: Rikosoikeus 2009.)

Säännösten tai määräysten pitää olla rikosoikeudellinen laillisuusperiaate huomioiden riittävän täsmällisiä ja ei-tulkinnallisia, jotta ne voivat olla rangaistusvastuun perustana. Yleisluontoisiin ja avoimiin normeihin kiellettyä kytkeä sellaista laajennettua, säännöksen tai määräyksen sanamuodon ulkopuolelle menevää tulkintaa, joka koituisi väitetyn rikoksentekijän eli tässä tapauksessa virkamiehen vahingoksi.

Aluehallintoviraston verkkosivustolla (<https://www.avi.fi/web/avi/yleisotilaisuudet>, päivitetty 19.3.2020) on suppea kannanotto yleisötilaisuuden käsitteestä tartuntatautilain näkökulmasta:

"Tartuntatautilain tulkin kannalta yleisötilaisuuden käsitettä on peilattava lain ja sen nojalla annettujen rajoitusten tarkoitukseen. Lain tarkoituksena on rajoittaa ja ehkäistä tartuntavaaraa tilanteissa, joissa suuri lukumäärä ihmisiä on keskenään verrattain läheisessä kontaktissa, joka lisää riskiä tartunnalle. Tässä tulee myös ottaa huomioon kyseisen tartuntataudin tunnettu leviämistapa. Esimerkiksi oppilasvalintaan ja opetustoimintaan liittyvien

06.04.2020

5500/S/8291/20

kokeiden ei voida katsoa kuuluvan yleisötilaisuuden käsitteen ytimeen. Kokeiden ja kokousten järjestämistä ja niiden toteuttamista arvioitaessa on kuitenkin syytä kiinnittää huomiota vallitsevan tilanteen kokonaisuuteen ja valtioneuvoston antamiin suosituksiin. Vaikka lain nojalla määrätyt kiellot ja rajoitteet eivät suoraan koskisikaan kaikkia tilaisuuksia, niiden järjestäjän on tärkeä arvioida sen toteuttamisen välttämättömyyttä suhteessa riskiarvioon."

Tartuntatautilaki, johon Etelä-Suomen aluehallintoviraston yleisötilaisuuksia ja yleisiä kokouksia rajoittavan määräyksen tavoitteet perustuvat, ei sisällä itsenäistä yleisötilaisuuden tai yleisen kokouksen määritelmää. Vaikka aluehallintoviraston verkkosivuilla onkin esitetty tulkintaa ohjaavana näkemyksenä, että yleisötilaisuuden käsitettä on peilattava tartuntatautilain ja sen nojalla annettujen rajoitusten tarkoitukseen, jättää tämä yleisluontoinen ja epätäsmällinen lausuma edelleen tulkinnalliseksi sen, missä määrin aluehallintoviraston rajoittamismääräyksen on mahdollisesti ylipäättään tulkittava johtavan poikkeamiseen kokoontumislaissa ilmaistusta yleisötilaisuuden määritelmästä. Suoranaista ja yksiselitteistä perusteltua syytä kokoontumislain yleisötilaisuuden määritelmästä poikkeamiseen ei ole johdettavissa myöskään Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksestä ESAVI/8999/2020.

Näissä olosuhteissa pidän selvänä, että Helsingin käräjäoikeuden tulkinta Etelä-Suomen aluehallintoviraston rajoitusmääräyksistä on tehty Helsingin käräjäoikeuden laamanni Nurmelle asiassa kuuluvan harkintavalan rajoissa. Näin ollen asiassa ei ole tältä osin syytä epäillä sellaista virkatoiminnassa noudatettavan määräyksen rikkomista tai harkintavallan ylitystä, joka olisi rangaistavaa virkavelvollisuuden rikkomisena tai muunakaan virkarikoksena.

Siltä osin kun Kavonius esittää sähköpostiviestissään muita varsin vaikeasti jäsentyviä Helsingin käräjäoikeuden laamanni Nurmeen kohdistuvia rikosepäilyjä, jäävät nämä epäilyt ainoastaan yleisluontoisiksi syytöksiksi vailla minkäänlaista konkretiaa. On selvää, etteivät tällaiset väitteenvaraiset yleisluontoiset ja perustelemattomat syytökset voi johtaa esitutinnan aloittamiseen.

Käytössäni olleen aineiston perusteella katson, ettei asiassa ole syytä epäillä virkarikosta tai mitään muutakaan rikosta. Asiassa ei suoriteta esitutkintaa.

ASIANOSAISTEN HUOMIOON OTETTAVAKSI:

1. Tähän päätökseen ei voi hakea muutosta valittamalla. Päätöksestä on mahdollisuus kannella ylimmille laillisuusvalvojille joko valtioneuvoston oikeuskanslerille tai eduskunnan oikeusasiamiehelle tai Poliisihallitukselle tai Helsingin poliisikomentajalle.
2. Tämä päätös ei vapauta mahdollisesta vahingonkorvausvelvollisuudesta.
3. Asianomistaja saa itse nostaa syytteen rikoksesta, jos esitutkintaviranomainen tai syyttäjä on päättänyt, ettei esitutkintaa toimiteta taikka että se keskeytetään, taikka lopetetaan (Laki oikeudenkäynnistä rikosasioissa 1 luku 14 §)

06.04.2020

5500/S/8291/20

HELSINKI

06.04.2020

Lisätietoja:

Markku Silen
Rikoskomisario
0295470011

Päätöksestä on ilmoitettu

- ☐ Asianomistaja
- ☐ Rikoksesta epäilty
- ☒ Muu

RRT

06.04.2020

5500/S/8291/20

Ilmoitustiedot:

Tutkinnanjohtaja:	SILEN, MARKKU	0295470011
Tutkija:	VIRKKI, JAAKKO	0405265507
Ilmoitusaika:	18.03.2020	
Vastaanottaja:	VIRKKI, JAAKKO	
Ilmoitustapa:	SÄHKÖPOSTI	

Ilmoittaja:

Nimi:	KAVONIUS, JAANA HELENA	10.09.1966
-------	------------------------	------------

Asianimike:

- 1 ESITUTKINTALAIN 3:3.2 TARKOITTAMA SELVITYS
KE 18.03.2020
HELSINKI

Tapahtuma-aika:	KE 18.03.2020
Tapahtumaosoite:	
Paikkakunta:	091/HELSINKI

Osaisena asiassa:

Nimi:	NURMI, TUOMAS
Asia:	1

Selostus:

Jaana Kavonius on lähettänyt 18.3.2020 kymmenille vastaanottajille sähköpostin, jossa esittää muun muassa monia rikosnäkemyskysymyksiä koskien laamanni Tuomas Nurmen toimia sallia oikeudenkäynnit koronaviruksesta huolimatta.

Poliisihallitus lähettänyt sinne saapuneen yllämainitun sähköpostin Helsingin poliisilaitokselle toimenpiteitä varten.

Jaana Kavonius kirjoittaa:

"KORONAVIRUSPANDEMIA ON JOHTANUT SUOMESSA RADIKAALEIHIN YHTEISKUNNALLISIIN TOIMENPITEISIIN, JOISTA PÄÄTTÄÄ SUOMEN HALLITUS. SUOMESSA ON VOIMASSA VALMIUSLAKI. KAIKKIALLA- PAITSI HELSINGIN KÄO:N YLIMIELISEN LAAMANNI TUOMAS NURMEN "VALTAKUNNASSA". TUOMAS NURMI LEVITTÄÄ PARHAILLAAN TAHALLAAN TUHANSIIN IHMISIIN KORONAA JÄRJESTÄMÄLLÄ LAITOKSESSAAN VALMIUSLAISTA PIITTAAMATTA VALMIUSLAIN KIELTÄMIÄ YLEISÖLLE AVOIMIA KOKOUKSIA, JOSSA
SAMAAN ISTUNTOSALIIN KOKOONTUU KERRALLA YLI 10 IHMISTÄ (JOPA 20-30 HENKILÖÄ)

RRT

06.04.2020

5500/S/8291/20

¿ SAMAAN LAITOKSEEN ASTUU SAMASTA OVESTA MUKA "TURVA"-TARKASTUKSEN LÄPI TAUTIA TOISIINSA JA VARTIOJoihin LEVITTÄEN SATOJA

JA/TAI TUHANSIA IHMISIÄ VIIKOSSA JA MYÖS HEIDÄN PERHEENSÄ ALTISTETAAN

¿ NURMI PAKOTTAA KANTAJAT, VASTAAJAT, SYYTETYT JA LAKIMIEHET ASIOIMAAN EDELLEEN NORMAALISTILAITOKSESSAAN, VAIKKA VALMIUSLAIN IHMISMÄÄRÄT YLITTYVÄT MONINKERTAISESTI. TUOMAS NURMI

ON SUOMEN "KORONAKATISKA"

¿ TÄMÄ ON MAHDOLLISTA JUURI SIKSI, ETTÄ LAITOSTA JOHTAA MUITAKIN TÖRKEITÄ PETOS-, KIRISTYS- JA VIRKARIKOKSIA ORGANISOIVA TUOMAS NURMI, JOKA ELELEE LAITOKSESSAAN LAIN ULKOPUOLELLA EIKÄ TÄMÄN YLIMIELISEN LAINRIKKOJAN TOIMINTAA OLE POLIISI TUTKINUT, VAIKKA HÄNEN JA ORGANISAATIONSA TOIMISSA ON MUUTAKIN TUTKITTAVAA Jopa Suomen valtakunnan rajat on suljettu ja Niinistö on julkisesti kertonut, että tässä tilanteessa tärkeintä on ihmisten hengen ja terveyden suojeleminen. Samaan aikaan Helsingin KäO:ssa ovet käyvät tiuhaan, koska laitoksen esimiehenä toimii vaarallinen idiootti Tuomas Nurmi, jonka mielestä tärkeysjärjestys onkin se, että "ihmisten oikeusturvasta" muka pitää huolehtia jatkamalla Katiska-jutun ja muiden juttujen käsittelyä koronasta huolimatta, koska "laki edellyttää kiireellisyysperusteisten juttujen hoitamista ajallaan". Tuomas Nurmi EI tajua tai välitä, että "oikeusturvasta" ei ole kyse, kun satojen ihmisten henki ja terveys vaarantuu hänen toimillaan.

"oikeusturvan" toteuttamisesta ei ole kyse, jos Tuomas Nurmen tekojen takia joku kuolee tai sairastuu koronaan ja kuolleena on pirun vaikea siitä Nurmen "oikeusturvasta" (tai Katiska-jutussa saamastaan tuomiosta) nauttia.

"kiireellisyys" on nyt siinä järjestyksessä, jonka hallitus ja presidentti totesivat valmiuslain säätämällä.

Ei ole tietenkään mitään osin laillista, että Tuomas Nurmi on "säätänyt" terveyttä ja henkeä uhkaavat ihan omat lait Helsingin KäO:een ja Tuomas Nurmi levittää täyttä häkää koronaa samaan aikaan, kun ihmisiä on kehoitettu pysymään kodeissaan. Iltaisin saapuu lukuisiin koteihin

3

lakimiehiä, vartijana turvatarkastuksessa hommaansa henkensä kaupalla hoitavia henkilöitä, Katiska-jutun todistajia, kantajia, syytettyjä ja satoja muita, jotka joutuvat edelleen tulemaan Tuomas Nurmen pakottamana Helsingin KäO:een ja levittävät sitten virusta myös perheisiinsä ja ystäviinsä vain Tuomas Nurmen mielivallan takia.

Tuomas Nurmi on tällä hetkellä viruksen jälkeen yhteiskuntamme vaarallisin otus ja varsinainen "tautikatiska", jonka täydellinen harkintakyvyttömyys ja ihmisten elämän tahallinen vaarantaminen osoittaa, että hän ei sovellu oikeuslaitoksen johtajaksi, vaan Tuomas Nurmi pitää asettaa syytteeseen tahallisesta, tekotavaltaan törkeästä rikoksesta.

Kantelu ja rikosilmoitus

<https://www.iltalehti.fi/koronavirus/a/ae3f614d-530d-46c9-8354-8fd41d770284>

"Poliisi tulee valvomaan kokoontumisrajoitusten noudattamista. Hallitus linjasi maanantaina, että yli 10 hengen yleisötilaisuudet ja kokoontumiset julkisilla paikoilla kielletään. Valtioneuvosto tarkentaa verkkosivuillaan, että julkisella kokoontumisella tarkoitetaan yleisellä paikalla järjestettävää yleistä kokousta tai yleisötilaisuutta, kuten mielenosoitusta tai muuta kaikille avointa tilaisuutta."

RRT

06.04.2020

5500/S/8291/20

Oikeuden istunnot ovat valmiuslaissa tarkoitettuja kaikille avoimia tilaisuuksia ja oikeuslaitos on yleinen paikka ja julkinen tila. Koska Nurmi on valmiuslain vastaisesti tahallaan rikkonut valmiuslakia ja vaarantanut tuhansien ihmisten hengen ja terveyden, vaadin, että poliisi, oikeuskansleri ja oikeus- ja sisäministeriö tutkivat Tuomas Nurmen tahallista toimintaa virusepidemian levittämisessä ja määrää nostettavaksi syytteet kaikkiaan seuraavien rikosnimikkeiden perusteella

- 1) Törkeä virka-aseman väärinkäyttäminen (RL 40:8 §)
- 2) Rikos ihmisyyttä vastaan (RL 11:3 §), koska Nurmi väestöön kohdistuvan koronavirushyökkäyksen aikana "tuhoaa väestöä asettamalla sitä tai sen osaa hävittäviä elinehtoja", syrjinnästä (RL 11:11 §) ja esimiesaseman väärinkäytöstä (RL 11:12 §), koska Nurmi on tahallaan rikkonut valmiuslakia ja asettanut tahallaan huomattavan määrän ihmisiä hengenvaaraan.
- 3) Törkeä pahoinpitely (RL 26:6 §), jos joku laitoksessa Nurmen takia asioimaan pakotettu sairastuu koronaan
- 4) Murha (RL 21:1 §), jos joku laitoksessa Nurmen pakottamana asioinut kuolee koronaan
- 5) Vaaran aiheuttaminen (RL 21:13 §)

Lisäksi poliisin tulee tutkia Tuomas Nurmen toimintaa, jossa hän organisoii ja on mukana toteuttamassa satojen tuhansien eurojen rikoshyötyjä, jotka hankitaan Tuomas Nurmen organisaatiossa toimivien tuomarien ja rikolliseen toimintaan sitoutuneiden asianajajien yhdessä toteuttamalla törkeillä petos- ja kiristysrikoksilla ja niihin liittyvillä väkivaltarikoksilla:

4

- 1) Törkeiden pahoinpitelyiden ja törkeiden kiristysten toteuttaminen ja hyväksikäyttäminen kanteiden ajamisen rikolliseksi estämiseksi
- 2) Maksullisten petosten toteutus rikoshyötyjen järjestämiseksi.

Tuomas Nurmi on oikeuslaitoksen Jari Aarnio. Koska Aarnio sai syytteen yhden henkilön kuoleman aiheuttamisesta ja rikollisen huumekaupan organisoimisesta, Nurmi tulee asettaa syytteeseen tuhansien ihmisten hengen ja terveyden tarkoituksellisesta vahingoittamisesta, syrjinnästä sekä petos-, kiristys-, virka- ja kiskontarikollisuuden organisoimisesta, mahdollistamisesta ja peittelystä virka-asemaansa väärinkäyttäen.

<https://www.virkamafia.fi/>

Lohja 18.3.2020

Jaana Kavonius, Lakimies, OTK"